

[Parkov.]

Folkenes Forbund, og dermed har vi, hvis vi selv opfylder vor Pligt til at gøre vort yderste for at afværge og afvise Neutralitetskrænkelserne, Ret til at vente, at der fra Folkeforbundets Side ydes os Hjælp og Støtte, thi det er en klar Ting, at hvis en saadan Hjælp udebliver, hvis saadan Støtte svigter, ja, hvad er saa det hele, hvad er saa Folkeforbundet, hvad betyder saa det hele? Det er dog saa givet, at hvis man forsøger med egne Kræfter, ved egen Hjælp at klare sig, saa maa og skal og vil Hjælpen ogsaa komme. Dertil er Folkeforbundet oprettet, og dertil er Folkeforbundet bestemt. Det er Folkeforbundets Mission. Og det gælder selvfølgelig ikke alene Danmark, men det gælder et hvilket som helst andet Land, og netop da det gælder et hvilket som helst andet Land, kan Danmark side stille sig med andre Lande og sige, at intet andet Land og heller ikke noget af de skandinaviske Lande har lagt sine Grænser og Kyster aabne for forsætlige Neutralitetskrænkelser.

Der har ogsaa været gjort nogle Bemærkninger om, at de Udtalelser, der foreligger fra den tidligere engelske Udenrigsminister Sir Austin Chamberlain, i og for sig ikke havde megen Betydning for andre, og navnlig skulde man lægge Vægt paa, at de samme Udtalelser baade var fremkommet i danske Aviser og var fremkommet i svenske Aviser. Ja, om de saa var fremkommet i mange, mange andre Landes Aviser, rækker det ikke en eneste Smule, ikke en Tøddel ved Udtalelserne selv, og det er Udtalelserne selv, som man har ventet, at det danske Folk skulde aabne sine Øren for.

Saa har det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen yderligere spurgt, hvordan det forholder sig med vort Forslag, hvornaar det kunde ventes. Vi har, som ærede Medlemmer ved, i Betænkningen optrukket Hovedlinierne for et dansk Forsvar, og det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har tidligere paa Dagen meddelt, at et saadant Forsvar kunde opstilles for økonomisk overkommelige Midler. Saaledes som alting ligger med Hensyn til Forhandlingerne om disse for vort Lands Fremtid afgørende Spørgsmaal, dels under Hensyn til de Forhandlinger, der har været ført i Vinter mellem Regeringspartierne og Venstre, og dels under Hensyn til de Forhandlinger, som ikke kunde føres igennem i Udvalget, har vi ment, at det var tilstrækkeligt at antyde, efter hvilke Hovedlinier vi ønsker denne Sag ordnet. Jeg tror ogsaa, der er

tilstrækkelig Oplysning for den, der ønsker at faa nogen Klarhed over disse Spørgsmaal.

Maa jeg saa endelig med Hensyn til Lovforslaget om Indtegning sige, at dette Lovforslag, saaledes som det foreligger, selv med de Ændringer, der er kommet, efter at det var forelagt, overlader det jo til de unge Mænd selv at afgøre, om de vil opfylde den dem ifølge Grundloven paabudte Pligt eller ikke, og det kan man efter vor Formening ikke, thi derved kommer man i Uoverensstemmelse med Grundlovens § 88, efter hvilken enhver vaabenfør Mand er forpligtet til med sin Person at bidrage til Fædrelandets Forsvar, han kan ikke faa Lov til selv at afgøre, om han vil det. Dels af denne Grund, fordi vi mener, at dette Lovforslag ikke er i Overensstemmelse med Grundlovens Bestemmelse, og dels fordi vi mener, at den almindelige Værnepligt har en saa stor folkelig Værdi, at den bør opretholdes, og dels af andre Grunde, som jeg tidligere har nævnt, er vi Modstandere af dette Lovforslag som af det tidligere nævnte og indstiller dem begge til Forkastelse.

J. P. Larsen: Det ærede Medlem Hr. Parkov udtalte, at Forsvarsministeren under sin Udredning her ikke var fremkommet med noget nyt, og jeg er ikke utilbøjelig til at give det ærede Medlem Ret, det er Ministeren heller ikke. Men det kan man vel ikke med god Grund forlange af Ministeren, al den Stund de Argumenter, som fra modsat Side er fremsat, og som han skulde imødegaa, jo heller ikke kan siges at være nye. Naar det, man skal imødegaa, er sagt nogle Gange før, saa maa naturligvis Besvarelsen ogsaa blive saadan, som man har hørt den nogle Gange før. Vi ved alle sammen, hvordan en saadan Debat forløber. Det er tredie Gang i Løbet af ca. 1½ Aar, at vi har en Stordebat om disse Spørgsmaal, og det vil derfor ikke forundre nogen, at der ikke fra noget Medlems Side ret godt kan fremføres noget, der er egentligt nyt, al den Stund Verden ikke har forandret sig synderlig i de ca. 1½ Aar, der er gaaet, siden Debatten om dette Lovforslag i 1929 rejstes; jeg ser saa ganske bort fra de mange og lange Debatter, der har været om den samme Sag i de foregaaende Aar. Jeg er af den Formening, at den danske Vælgerbefolkning nu af de mange og endeløse Debatter er saa godt orienteret, at man har Lov til at formene, at den vil være i Stand til at træffe sin Afgørelse, hvis det bliver fordret, men jeg vil ikke tilbageholde en Bemærkning om, at jeg personlig mener,